

ALMATRET

L'ALMATRET A GARBINADA

Setembre del 2004 . NÚMERO 20

EDITORIAL

El civisme és la qualitat que permet compartir un mateix lloc, un mateix espai, una mateixa societat, un mateix moment... sense donar-nos empentes; és una forma social de respecte cap al pròxim i cap a nosaltres mateixos, en definitiva, és la qualitat del bon ciutadà, del ciutadà ben educat.

Però m'atreveixo a dir que vivim més en una societat convencional i hipòcrita on existeix l'enveja, l'odi, la discrepància... que no pas en una societat cívica. Tothom fem i desfem a la nostra manera i diem el que no pensem però tot sigui per quedar bé, pel que dirà la gent... si senyor! i així de passada ajudem a viure enganyats.

Potser seria el moment de reflexionar, i no tan sols envers al altres, sinó amb nosaltres mateixos; a ser més cívics quan estem davant del volant, quan estem en una festa o quan estem davant de persones, que pel motiu que sigui, són diferents o pensen diferent a nosaltres. No podem viure donant-nos empentes els uns contra els altres. I és que sense civisme la vida de relació no podria existir.

Jo diria que el civisme també és una qüestió de convencions socials pràctiques per una bona organització de la convivència, però necessàries per la societat. Reflexionem-hi!!!

REFLEXIONS

Des de fa dies s'anuncia la VII Fira Natura a la Fira de Lleida, els dies 22, 23 i 24 d'abril del 2005. Ens diuen que aquesta fira és la segona més important de Catalunya dedicada al medi ambient; els diferents expositors ens informen sobre activitats relacionades amb la natura i l'ecologia, agricultura, i ramaderia ecològiques, bioconstrucció i arquitectura sostenible, així com sobre medicina natural. Aconsellar una visita no seria gens descabellat.

El fet de buscar característiques diferenciadores, pel nostre poble, ens pot fer donar una ullada al nostre entorn més immediat per veure si estem disposats a buscar punts de referència exterior per tal de intentar progressar i impedir el degoteig constant, continu, sembla que imparabile, de la població del nostre petit mon rural.

Tenim un entorn especial; si fóssim capaços de fer un petit esforç, fàcilment podríem veure les possibilitats que té aquest paisatge, aquesta natura, aquesta gastronomia i aquesta història nostra.

Hi ha arbres, és a dir es disposa de fusta. Hi ha tot un món al voltant dels arbres. Hi ha una natura protegida. Es pot pensar en rutes de la història de la mineria i rutes ecoturístiques. Hi ha una gastronomia i farien falta cases o establiments que poguessin oferir petites estades i poder apaivagar la fam, fent plats on l'oli, les olives, les ametlles, la caça, conills, porcs seglars, o els caragols, hi fossin presents; o l'exquisida mel.

Fer un estudi integral del sòl per veure els possibles conreus que es poguessin implantar, sense deixar de banda la floricultura, les herbes aromàtiques i remeires que ofereix la natura del municipi.

L'Ebre és a tocar; fer la necessària difusió de les opcions que ofereix disposar d'aigua tan a prop nostre.

Fer públiques les conserves i el tractament que es dona als productes naturals.

L'indret d'aquest cel tan especial per fer observacions astronòmiques.

L'adequació de centres per l'atenció a la gent gran així com promocionar estades en la pau i el silenci, tan reparadors.

Hi ha caça i pesca.. Hi ha pedres que els experts assenyalen com magnífiques aïllants, ens falten canteres en explotació i canteres.

Adequar masies per fer colònies on es pogués fer un bon contacte amb tot el que hi ha al voltant del món rural.

No haves de dependre de llargs desplaçaments, d'horaris inflexibles i d'un ritme de treball que ha d'aconseguir una activitat prefixada, haurien de ser estímuls per crear petites activitats, per autònoms amb fórmules creatives, amb autèntica actitud de servei, treballant amb rigor i professionalitat i que ens portés cap el futur brillant que s'espera.

Per això ens cal gent acollidora, creativa, amb actituds, aptituds i capacitats positives.

Facilitar cursos de capacitació mirant el servei a l'actual població i la futura, i tenir el nostre entorn com a objectiu, afavorirà l'assentament de la bona gent que té esperances en la "nostra terra".

Potser el miratge d'una vida fàcil i acomodada no ens deixa veure que l'esforç dur, constant i continu, hi ha de ser sempre si volem anar endavant.

Les esperances i els millors desitjos per tots aquells que es posin a treballar en el futur somniat.

Neus Oró.

En aquest exemplar :

Opinió
L'Ajuntament informa,
Salut, Altres notícies curiositats...